

СНИМАК СИГУРНОСНЕ КАМЕРЕ КАО ДОКАЗ

„Снимак сигурносне камере, коју је власник продавнице поставио ради ради заштите своје имовине, не представља недозвољени доказ“.

Из образложења:

Побијајући првостепену пресуду због битних повреда одредаба кривичног поступка бранилац окривљеног у изјављеној жалби указује да се побијана пресуда заснива на доказу на ком се према одредбама Законика о кривичном поступку не може заснивати, те да је у питању видео снимак са камере коју је власник радње поставио изнад касе у својој радњи, тако што је камеру фиксирао да снима окривљеног у тренутку када се налази иза касе. Бранилац окривљеног даље указује да је одредбом члана 132а ЗКП који је важио у моменту извршења кривичног дела било прописано под којим условима се могу користити фотографије и снимци, те да наведени снимак није настао у складу са одредбама ЗКП-а, па се овакав доказ и не може користи у кривичном поступку.

Жалбени наводи браниоца окривљеног су оцењени као неосновани. Наиме, у овом конкретном случају Апелациони суд у Београду налази да није у питању тајно праћење и снимање на које се практично позива бранилац окривљеног у изјављеној жалби већ се ради о снимању објекта који је увео држаоц просторије као вид безбедносне мере и заштите своје имовине од извршилаца било ког кривичног дела, због чега, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду налази да се ради о доказу који се може користити у кривичном поступку, посебно ако се има у виду чињеница да је извршеним вештањем утврђена аутентичност наведеног снимка.

(пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр. 488/12 од 14.октобра 2013. године и пресуда Апелационог суда у Београду Кж-1 103/14 од 11. фебруара 2014. године)

*Аутор сентенце: мр Сретко Јанковић,
судија Апелационог суда у Београду*